

δ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐξεδόθη τῇ 20 Αὐγούστου 1825 ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Πρόεδρος <τοῦ Βουλευτικοῦ> Ὁ [Γενικός] <Α'> Γραμματεὺς <τοῦ Βουλευτικοῦ>

Πανοῦτσος Νοταρᾶς

Ἰ. Σκανδαλίδης

Ἐπικυροῦται

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Γεώργιος Κουντουριώτης

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος.

55

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 48 τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1825

περὶ ἀπογραφικῆς στρατολογίας¹

<Ἀριθ. μὴ' τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων>

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ ἡ αὔξησις τοῦ τακτικοῦ <στρατοῦ> εἶναι τὸ συντελεστικώτερον μέσον εἰς τὴν στερέωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, αὕτη δὲ ἡ αὔξησις δὲν κατορθοῦται βασίμως εἰμὴ διὰ τῆς νομίμου κατ' ἀπογραφὴν στρατολογίας·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει

α'. Νὰ γενῇ κατ' ἀπογραφὴν στρατολογία εἰς ὅλην τὴν ἐλληνικὴν ἐπικράτειαν κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς στρατιώτου εἰς τὰς 100 ψυχὰς κατοίκων ἐκάστης πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, ἡ δὲ ἡλικία τοῦ στρατιώτου νὰ προσδιορίζεται ἀπὸ 18 ἕως 30 ἐτῶν.

β'. Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων εἰς τὰς πόλεις, κωμοπόλεις ἢ χωρία ἐνδέχεται πολλάκις νὰ μὴν εἶναι εἰς ἑκατοντάδας πλήρεις, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῆς τελευταίας ἑκατοντάδος ὑπερβαίνει τὰς 50 ψυχὰς λαμβάνεται ὁ ἀπαιτούμενος στρατιώτης· ὅταν δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς τῆς τελευταίας ἑκατοντάδος εἶναι ἐλάττων τῶν πενήκοντα ψυχῶν τότε δὲν λαμβάνεται στρατιώτης.

γ'. Ἡ στρατολογία νὰ γίνεταί διὰ κλήρου καὶ κανεὶς Ἕλλην τῆς ἡλικίας 18 μέχρι 30 ἐτῶν, ὅποιος καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ἀπογραφῆς ἢ ν' ἀποφύγῃ τὸν κλήρον ἐκτὸς ἐὰν ἀντιτάξῃ ἄλλον τῆς παρὰ τοῦ νόμου διορισθείσης ἡλικίας καὶ ἐξ ἐκείνων εἰς οὓς δὲν ἔπεσεν ὁ κλήρος.

1. Ἐφ. «Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 147 (25 Σεπτ. 1825).

δ'. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπογραφῆς οἱ μονογενεῖς υἱοὶ καὶ οἱ πάσχοντες ἀποδεδειγμένως σωματικὴν ἀνικανότητα.

ε'. Ἐκ τῶν ἀπογραφομένων στρατιωτῶν ν' ἀλλάζεται κατ' ἔτος μὲ κλῆρον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἀναλογίας ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ ν' ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν ἴσος ἀριθμὸς νέων στρατιωτῶν ὥστε κατὰ τριετίαν ν' ἀνανεοῦται ὁλοκλήρως τὸ Τακτικόν.

ς'. Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλ' οἱ θέλοντες νὰ μένουν εἰς δούλευσιν στρατιωτικὴν εἶναι δεκτοί, μάλιστα κατὰ προτίμησιν.

ζ'. Οἱ ἀξιωματικοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τριετῇ δούλευσιν, οὔτ' ὑπόκεινται εἰς ἀνανέωσιν τοῦ τριτημορίου· μετὰ πλήρη δὲ τριετίαν, ἐὰν θέλωσι νὰ παραιτηθοῦν θέλουν φυλάττει τὸν στρατιωτικὸν αὐτῶν βαθμὸν καὶ λαμβάνει τὸ τρίτον τοῦ ἀναλόγου εἰς τὸν βαθμὸν αὐτῶν μισθοῦ.

η'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων καὶ νὰ δημοσιευθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1825

Ὁ Πρόεδρος <τοῦ Βουλευτικοῦ>
Πανοῦτζος Νοταρᾶς

Ὁ Α' Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ
Ἰω. Σκανδαλίδης

Ἐπικυροῦται

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Γεώργιος Κουντουριώτης

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Α. Μαυροκορδαῆτος.

56

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 49 τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1825
περὶ νοσοκομείων ¹

<Ἀριθ. μθ' τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων>

<ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ>

Ἐπειδὴ ἡ σύστασις τῶν νοσοκομείων ὄχι μόνον εἶναι ἔργον φιλόανθρωπον ἀλλὰ καὶ χρέος ἀπαραίτητον τῆς Διοικήσεως·

Ἐπειδὴ ἀπὸ μόνην τὴν σύστασιν δὲν προκύπτει ἡ ἀνάλογος ὠφέλεια, ἃν δὲν εἶναι βάσιμος καὶ σταθερά· καὶ

1. Ἐφ. «Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος», φ. 4 (17 Ὀκτ. 1825).

